Bioinformatika Heurističke metode za pretraživanje baza sekvenci

Prof. G. Pavlović-Lažetić,
Matematički fakultet,
Beogradski univerzitet,
šk.2012/2013. g.
gordana@matf.bg.ac.rs
http://alas.matf.bg.ac.rs/~bioinformatika

Motivacija za heurističko poravnanje

- Ranije izloženi algoritmi poravnanja imaju polinomijalnu složenost, ali su neprimenljivi za velike baze. O(mn) suviše sporo za velike baze podataka sa intenzivnim upitima
- Heuristički algoritmi brži, mada ne garantuju optimalna rešenja. Heurističke metode proizvode brze aproksimacije dinamičkog programiranja
- Ideja je da se pretražuje što je moguće manji deo ćelija u matrici dinamičkog programiranja a da se pri tome ipak obrade sva poravnanja visokog skora
- Suštinski dva programska sistema za pretraživanja baza podataka koji daju prihvatljiva rešenja
 - FASTA [Pearson & Lipman, 1988]
 - BLAST [Altschul et al., 1990; Altschul et al., Nucleic Acids Research 1997]

Motivacija za heurističko poravnanje

- Posmatrajmo zadatak pretraživanja SWISS-PROT baze za neku upitnu sekvencu
 - Neka je upitna sekvenca duga 362 aa
 - SWISS-PROT verzija 38 sadrži 29,085,265 aa
 - Nalaženje lokalnog poravnanja dinamičkim programiranjem uzelo bi O(10¹⁰) matričnih operacija
- Mnogi serveri obrađuju hiljade takvih upita dnevno (NCBI > 100 000)

Pregled BLAST-a

- BLAST: Basic Local Alignment Search Tool
- BLAST heuristički traži lokalna poravnanja visokog skora
- Obično se koristi za traženje upitne sekvence u bazi sekvenci
- DNK ili proteinske sekvence
- Osnovna nagodba: osetljivost (odziv, engl. sensitivity) vs. brzina

Ideja BLAST algoritma

- Pretpostavka da pravi "pogoci" (engl. matches) pri poravnanju vrlo verovatno sadrže unutar sebe kratke sekvence visokog skora.
- Te kratke sekvence mogu da se koriste kao "seme" (engl. seed) od kojih može da se pođe u traženju dobrog dužeg poravnanja
- Kada su semene sekvence kratke, može da se preprocesira upitna sekvenca i da se izgradi tabela svih mogućih semena sa njihovim početnim pozicijama

Pregled BLAST algoritma

- Neka je data upitna sekvenca q, dužina reči w (reči mogu da se izdvoje iz upitne sekvence), prag skora reči T, i prag skora segmenta S
 - Sastaviti listu "upitnih reči" (dužine w) sa skorom većim ili jednakim T kada se uporede sa rečima iz q (na osnovu neke matrice skora)
 - Pretražiti bazu podataka na poklapanja sa rečima iz liste
 - Proširiti sva poklapanja u traženju poravnanja visokog skora (engl. hit extension), kao poravnanja bez praznina na obe strane
- Vratiti: poravnanja sa skorom većim ili jednakim S

Određivanje upitnih reči

- Neka su dati
 - Upitna sekvenca q = QLNFSAGW
 - Dužina reči w=2 (za proteine se obično uzima w=3, za DNK 11)
 - − Prag skora reči *T*=9
- Korak 1: odrediti sve reči dužine w u upitnoj sekvenci:
 QL LN NF FS SA AG GW
- Korak 2: odrediti sve upitne reči, tj. reči dužine w koje daju skor veći ili jednak T kada se uporede sa nekom rečju u upitnoj sekvenci (u odnosu na neku matricu skora)

Određivanje upitnih reči

words from

sequence query words w/ T=9

QL QL=9

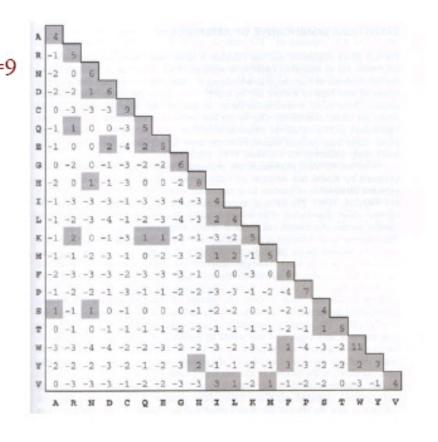
LN LN=10

NF NF=12, NY=9

. . .

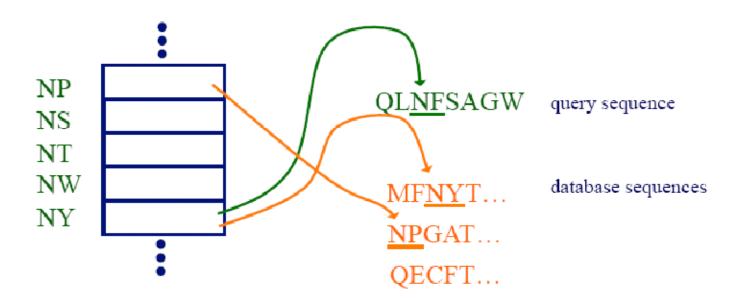
SA none

...

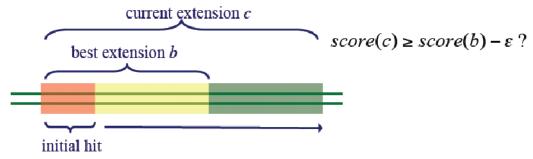
Skeniranje baze podataka

- Tražiti u bazi podataka sva pojavljivanja upitnih reči
- Pristup:
 - Indeksirati sekvence baze podataka kroz tabelu reči (prethodno izračunatu)
 - Indeksirati upitne reči kroz tabelu (u vreme izvršavanja)

Proširenje pogotka

- Proširuje pogodak u oba pravca bez praznina
- Prekida proširenje u jednom pravcu kada skor padne za određeni iznos ispod najboljeg skora za kraća proširenja

Vraća parove segmenata sa skorom ≥ S

Osetljivost vs. vreme

- Glavni parametar koji kontroliše odnos osetljivost vs. vreme izvršavanja jeste prag T kao kriterijum šta jeste upitna reč
 - Malo T: veća osetljivost, više pogodaka za proširenje
 - Veliko T: niža osetljivost, manje pogodaka za proširenje

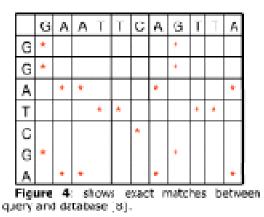
BLAST

- Heuristička tehnika: može da propusti neka dobra poravnanja
- Brza: empirijski, 10-15 puta brža od Smith-Waterman
- Veliki uticaj
 - NCBI BLAST server obradi više od 100 000 upita dnevno
 - Najkorišćeniji bioinformatički program na svetu

FASTA [Pearson & Lipman, 1988]

- Program FASTA (FAST All) je naslednik programa FASTP (FAST Protein)
- Neprekidno je u razvoju
- Osnovni princip: obrazac upit nad bazom redom se poredi sa svim sekvencama u bazi podataka
- Koristi višeetapni pristup u pronalaženju lokalnih poravnanja visokog skora
 - polazeći od tačnih (exact) sravnjivanja kratkih reči
 - kroz proširenja maksimalnog skora bez praznina
 - da bi se na kraju identifikovala poravnanja sa prazninama

- Poređenje obrasca sa jednom sekvencom iz baze odvija se u četiri koraka:
 - 1. korak: bira se parametar k i traže se sva tačna poklapanja dužine k između obrasca i sekvence iz baze – "vruća tačka" (engl. "hot spot")
 - jednoznačno se opisuje parom (start. poz. u obrascu, start. poz. u sekvenci)
 - tipična vrednost za k je k=6 za DNK sekvence i k=2 za proteinske sekvence
 - za ova kratka poređenja dovoljno je imati preprocesiranu tabelu ("lookup" tabelu) koja sadrži ove parove za sve moguće "vruće tačke".
 - Na primer (k=1),

- Zatim se traže dijagonale sa puno uzajamnog poklapanja reči;
- Brza operacija, može da se izvede sortiranjem poklapanja po razlici indeksa (i-j).

- 2. korak: pokušava se sa grupisanjem (klasterovanjem) vrućih tačaka
 - Razmatra se matrica M nalik matrici sličnosti u algoritmu DP za globalno poravnanje
 - Vrste matrice odgovaraju simbolima iz obrasca p, kolone simbolima iz sekvence t baze podataka
 - Element matrice na poziciji (i,j) je 1 ako je p_i=t_i i 0 inače
 - Svaka vruća tačka odgovara segmentu dijagonale koji počinje na poziciji M(i; i)
 - Nije neophodno da se konstruiše cela matrica M, samo dijagonalni segmenti
 - Za svaki dijagonalni segment se ocenjuje skor
 - Svaka vruća tačka doprinosi pozitivno skoru, svaka praznina između dve susedne vruće tačke doprinosi negativno skoru
 - Bira se 10 dijagonalnih segmenata sa najboljim skorovima
 - Svaki određuje jedno poravnanje podniske obrasca i podniske sekvence
 - Može da sadrži podudaranja i nepodudaranja ali ne i insercije / delecije
 - Najbolje parcijalno poravnanje je ulaz u korak 4

3. korak:

- Svako od 10 parcijalnih poravnanja se razmatra ako sličnost prelazi neki prag
- Pokušava se sa spajanjem parcijalnih poravnanja da bi se dobilo duže poravnanje sa boljim skorom
- Jedno rešenje FASTA algoritma: problem teorije grafova
 - Parcijalna poravnanja su temena usmerenog grafa obeležena skorovima
 - Neka su u, v dva parcijalna poravnanja sa krajem u (i,j), odnosno početkom u (i',j'), redom
 - Graf sadrži usmerenu granu (u,v) ako i samo ako je i<i' i j<j'
 - Tada dva parcijalna poravnanja mogu da se povežu tako da daju duže poravnanje
 - Grana ima negativnu težinu u zavisnosti od udaljenja pozicija (i,j) i (i', j')
 - Optimalno poravnanje koje se sastoji od parcijalnih poravnanja računa se kao putanja sa najboljim skorom u grafu

- U 4. koraku, algoritam izračunava alternativno rešenje bazirano na optimalnom parcijalnom poravnanju iz koraka 2.
- Koristi se DP algoritam za lokalno poravnanje (Smith & Waterman)
- Računanje matrice sličnosti ograničeno je na traku oko dijagonale koja sadrži optimalno parcijalno poravnanje

Heurističke metode za pretraživanje baza podataka: FASTA - rezime

- Prethodna četiri koraka primenjuju se na svaku sekvencu iz baze podataka
- Zatim FASTA algoritam procenjuje značajnost dobijenih rešenja primenom statističkih metoda
- Princip FASTA algoritma na primeru obrasca TACCGA i sekvence ACTGAC

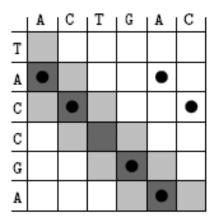

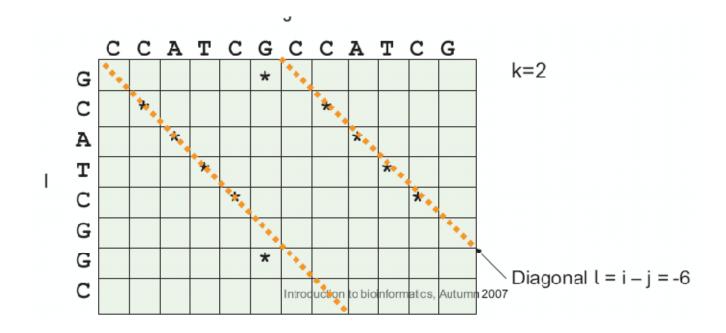
Fig. 5.5. The principle of the FASTA heuristic on the strings TACCGA and ACTGAC. The hot spots for k = 2 are shown as pairs of black dots in the matrix; a diagonal run is shaded dark. In this example, the optimal partial alignment coincides with the diagonal run. The lightly shaded area shows a band of width 3 around the partial alignment, within which an optimal local alignment is searched for in step 4

Nagodbe

- Postoji nagodba između brzine i osetljivosti u izboru parametra k: veća vrednost za k obezbeđuje brže izvršavanje ali se povećavaju i izgledi da se propuste zaista značajna poklapanja.
- Da bi se postigla osetljivost bliska onoj za puno lokalno dinamičko programiranje proteinskih sekvenci, potrebno je uzeti k = 1.

FASTA primer: izračunavanje dijagonalnih suma (korak 1)

- Želimo da nađemo dijagonale tačkaste matrice sa visokim skorom
- Dijagonale indeksiramo razlikom l=i-j

- Na primer, izračunajmo dijagonalne sume za I=GCATCGGC i J=CCATCGCCATCG, k=2
 - 1. Konstruisati listu k-reči $L_W(J)$
 - 2. Računaju se dijagonalne sume S_I, smeštaju u tabelu i indeksiraju razlikom i-j i inicijalizuju sa 0

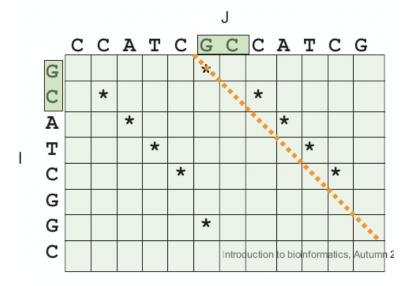
1	-10	-9	-8	-7	-6	- 5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5	6
S_1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

3. Ići kroz k-reči od I, tražiti poklapanja u $L_W(J)$ i ažurirati dijagonalne sume

Za prvu 2-reč u I, GC, $L_{GC}(J)=\{6\}$

Sada možemo da ažuriramo sumu dijagonale

$$I = i-j = 1-6 = -5$$
, tako da postane $S_{-5} = S_{-5}+1 = 0+1 = 1$

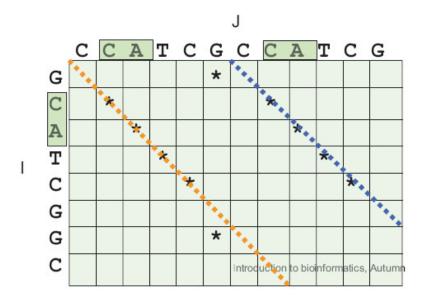

3. Ići kroz k-reči od I, tražiti poklapanja u $L_W(J)$ i ažurirati dijagonalne sume

Sledeća 2-reč u I je CA, za koju je $L_{CA}(J)=\{2,8\}$

Ažuriraju se dve dijagonalne sume: l=i-j=2-2=0, $S_0=S_0+1=0+1=1$, i

$$I = i - j = 2 - 8 = -6$$
, $S_{-6} = S_{-6} + 1 = 0 + 1 = 1$

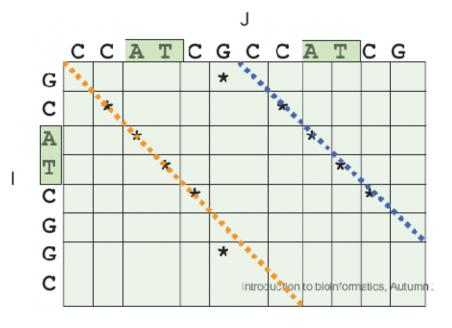

3. Ići kroz k-reči od I, tražiti poklapanja u $L_W(J)$ i ažurirati dijagonalne sume

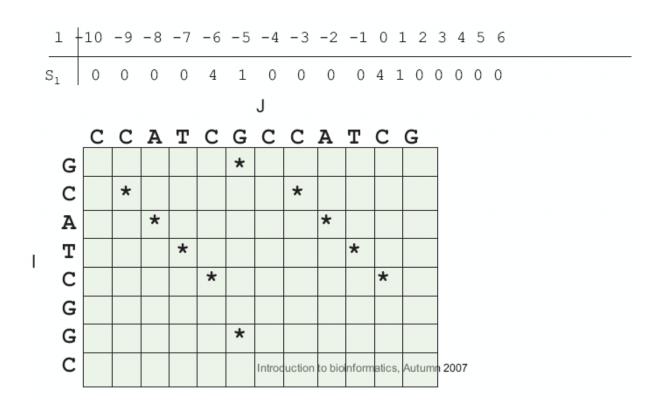
Sledeća 2-reč u I je AT, za koju je $L_{AT}(J)=\{3,9\}$

Ažuriraju se dve dijagonalne sume: l=i-j=3-3=0, $S_0=S_0+1=1+1=2$, i

$$I = i - j = 3 - 9 = -6$$
, $S_{-6} = S_{-6} + 1 = 1 + 1 = 2$

Posle prolaza kroz k-reči iz I, rezultat je

Algoritam za izračunavanje dijagonalne sume skorova

```
S_I = 0 za sve 1-m \leq I \leq n-1;
Izračunati L<sub>W</sub>(J) za sve reči W;
for (i=1; i <= n-k+1; i++)
     W = I_i I_{i+1} \dots I_{i+k-1};
     for (j \in L_W(J))
          l=i-j;
          S_1=S_1+1;
```

Spajanje dijagonala

- Dve dijagonale mogu da se spoje razmakom, ako rezultujuće poravnanje ima viši skor
- Koriste se različite "kazne" otvaranja razmaka i proširenja razmaka
- Naći kombinaciju dijagonala sa najboljim skorom

